Fokker van het Jaar

Eigengereidheid brengt Hans de Roover succes

Afgelopen zomer werd Hans de Roover verkozen tot KWPN springpaardenfokker van het jaar. De titel vormt een prachtige beloning voor zijn levenswerk, waaraan hij al decennia lang met veel passie en de nodige eigenwijsheid bouwt. Zijn fokkerij leverde al een hele reeks internationale springpaarden op en het typische 'De Roover-paard' kenmerkt zich door bloed, inzet en hardheid.

Tekst: **JENNEKE SMIT** — Beeld: **DIRK CAREMANS E.A.**

Met de bijzondere bloedsopbouw (Gullit HBC x Sir Oldenburg x Cambridge Cole) mag deze in de eerste bezichtiging voorgestelde Phoenix zich met recht een De Roover-product noemen.

Enkele weken voorafgaand aan de verkiezing tot Fokker van het Jaar, tijdens de KWPN Kampioenschappen in Ermelo, werd Hans de Roover, samen met zijn kinderen en partner Annette, al in het zonnetje gezet op de Centrale Keuring in Brabant, waar hij de KWPN Brabant-Cup uitgereikt kreeg. “Voordat ze me dat overhandigden, heb ik wel even gevraagd of het niet te maken heeft met mijn Boer Zoekt Vrouw-avontuur, want dan had ik het niet willen aannemen”, vertelt de fokker resoluut. De verworven landelijke bekendheid vormde zeker niet de aanleiding voor deze onderscheiding.

Volledig in de paarden

Wat wél ten grondslag ligt aan zowel de uitreiking van de KWPN Brabant Cup als de verkiezing tot Fokker van het Jaar, zijn alle successen die Hans de Roover reeds heeft verwezenlijkt met zijn fokkerij. In zowel de tuigpaarden- als springpaardenfokkerij deed hij al goede zaken, en op dat laatste ligt de focus in dit artikel. Samen met zijn kinderen Mariëtte, Sjoerd, Karin en Christel bouwde hij zijn paardenbedrijf op. Zij steken allen – tegenwoordig naast hun eigen werk – de handen uit de mouwen op het familiebedrijf. “Samen met mijn vrouw heb ik een varkensfokbedrijf opgezet, maar nadat zij in 2000 overleed kreeg ik de volledige zorg over het gezin erbij. Daarnaast kreeg ik steeds vaker gezondheidsklachten en in 2004 bleek na uitgebreid onderzoek dat ik allergisch ben voor de huidschilfers van varkens. Daarom heb ik direct besloten te stoppen met de varkens en volledig verder te gaan met de paarden. De gezondheid staat voorop, mijn vrouw had destijds geen keuze en ik had dat nog wel. Daarom besloot ik resoluut om ons levenswerk met de varkens stop te zetten”, blikt Hans terug.
Gelukkig pakte die beslissing goed uit en legt Hans zich met Stal De Roover succesvol toe op fokkerij, inseminatie, pensionstalling en het opleiden van paarden. Met jaarlijkse fokkerscafés en een veulenshow draagt familie De Roover ook op breder vlak hun steentje bij aan de fokkerij en het bijeenbrengen van fokkers. Iets dat voor veel waardering zorgt. Hans wisselt graag van mening met andere fokkers en heeft zelf ook altijd goed zijn oor ter luister gelegd, om vervolgens wel precies zijn eigen ideeën te volgen. En dat heeft hem al veel gebracht.

Belangrijke aankoop

Al in 1989 deden de pony’s hun intrede op het boerenbedrijf van familie De Roover, destijds aangeschaft voor oudste dochter Mariëtte. “Niet lang daarna kocht ik mijn eerste paard. Ik ben zelf ook opgegroeid op een boerenbedrijf, dus we hadden van huis uit al paarden. Als jongen maakte ik ze zadelmak en ook aangespannen heb ik altijd veel, en met veel plezier, gewerkt met de paarden.”
De eerste voor de fokkerij aangeschafte merrie was de tuigpaardmerrie Evita, een dochter van Waarborg. “Die dekte ik vervolgens met de volbloed Julio Mariner, en dat merrieveulen heb ik later zelf zadelmak gemaakt. Dat was er al eentje met veel karakter, als veulen probeerde ze me al eens met de voorbenen te slaan, maar gelukkig was ik alert. Zij is later als springpaard verkocht. Mijn eerste doel van beginnen met de paarden was om steeds een merrie te kopen en vervolgens te verkopen, om zo uiteindelijk steeds een stap vooruit te doen qua kwaliteit. Elke keer een betere terugkopen, dat wilde ik.”
In 1997 belt goede vriend Jan Jansen dat hij wil inkrimpen qua paarden, en dat blijkt een belangrijk telefoontje. “Jan wilde zijn rijpaarden verkopen vanwege gezondheidsproblemen en ik tipte hem om met Jan Schep, met wie ik via de tuigpaarden al goed contact had gekregen, zaken te doen. Ik belde Jan Schep en gaf het nummer van Jan Jansen, zodat ze het samen konden uitzoeken en ik er niet tussen zat. Een paar dagen later was ik echter in de buurt van Jan Jansen en besloot ik toch eens een kijkje te nemen. Daar stond Jolaris, een toen zesjarige dochter van Nimmerdor die drachtig was van Concorde. Het was al donker op stal, maar ik zag er gelijk wat in. Jan Schep had nog geen contact gezocht en Jan Jansen wilde haar graag aan mij verkopen als ik er zelf mee verder zou fokken. Zo heb ik haar rechtstreeks vanuit de stal, ongekeurd en enkele weken voor uitgerekende datum, gekocht.” Het bleek een gouden greep.

> “Ik laat me in mijn fokkerij nooit leiden door commercie, ik maak keuzes waarvan ik denk dat het een goed gebruikspaard kan opleveren.”

Stal Roelofs-bloed

De bij familie Dirksen uit Hattem gefokte Jolaris heeft zich ontwikkeld tot een fantastische stammoeder bij familie De Roover. “Ze bracht van Concorde eerst het hengstveulen Pouwer. Die verkocht ik als veulen voor meer dan de helft van het geld dat ik voor Jolaris als hoogdrachtige merrie betaald had. Hij is later goedgekeurd bij het SBS en vervolgens heb ik Jolaris vijf keer met Mermus R gedekt. De fokkerij van Stal Roelofs sprak mij erg aan. Iedereen verklaarde me voor gek dat ik meerdere keren achter elkaar die hengst gebruikte, maar ik ben er altijd goed mee geweest. De fokkerij van Stal Roelofs was opgebouwd met goede hengsten en prestatie- en predicaatrijke moederlijnen. Hun filosofie was altijd dat je het beste kon fokken met kleine merries, als ze bij Stal Roelofs merries hadden van 1,70m dan werden ze verkocht. Zij waren van mening dat je uit een kleinere merrie een veel rittiger paard kan

fokken, en dat heb ik zelf ook altijd zo ervaren. Grote paarden groeien veel langer door, dus dat is ook een nadeel. Daar komt bij dat hengsten als Namelus R en Mermus R uit de sterke Melusiena- en Dwermie-stammen komen, en daar had ik geloof in. Veel fokkers zeiden me dat het niet commercieel genoeg was om met die hengsten te fokken, ook omdat meneer Roelofs zelf geen veulens van zijn hengsten terugkocht, maar inmiddels hebben hun hengsten zich toch allemaal bewezen. Hun paarden hebben veel hardheid, het zijn gezonde paarden met sterke karakters. Dat zie ik graag en ik weet ook zeker dat dat heeft bijgedragen aan mijn eigen fokkerij. Dat zijn ook vrijwel allemaal sterke en gezonde gebruikspaarden, daar heb ik op geselecteerd."
Zelf was Jolaris ook een kerngezonde merrie. "Toen we haar kochten was ze ster en op 21-jarige leeftijd is ze keur geworden. Rond die tijd hebben we haar nog laten PROK'en en zodoende werd ze in 2012 elite. We hebben vanaf het begin altijd streng geselecteerd op gezondheid en die investeringen hebben zich wel echt terugbetaald. Het eerste jaar dat het D-OC-predicaat werd geïntroduceerd, hebben we al onze veulens laten onderzoeken en zij scoorden allemaal ruim bovengemiddeld. Op een gegeven moment zijn we daar wel weer mee gestopt, omdat het zich niet direct terugbetaalt bij verkoop van de veulens. De paarden die we inzetten en/of aanhouden voor de fokkerij, bieden we wel aan voor het D-OC-predicaat."

Spraakmakend succes

De naam Hans de Roover wordt altijd in één adem genoemd met de Nimmerdor-dochter Jolaris. Deze stammoeder bracht hem al menigmaal succes. Zo bracht ze in rechtstreekse lijn onder meer het internationale 1,50m-paard (Within) Temptation (v.Mermus R), van Jessica Timgren, en de 1,45m-geklasseerde C'Est La Vie (v.Namelus R) en Zip (v.Trior R). Als grootmoeder duikt ze op achter succesvolle fokproducten van Hans, zoals de internationaal 1,50/1,60m-geklasseerde Expert (v.Tangelo van de Zuuthoeve), van Bart Bles, Captain (v.Unaniem), van Zuzanna Gowin, Ephonie (v.Vingino), van Jamie Wingrove, en de 1,45m-geklasseerde KWPN-hengst Gullit HBC (v.Cantos). Uit deze stam fokte Hans de Roover ook zijn tweede goedgekeurde hengst, de driejarige Jukebox-zoon Oerend Hard HBC. Deze kleinzoon van Jolaris werd begin dit jaar met 80 punten ingeschreven. Uit deze lijn fokte Hans ook de VION Cup-kampioenen Boemerrang (v.Namelus R), die later met Jeroen Dubbeldam op 1,45m-niveau presteerde, en Unaniem-zoon Cupido die zich vervolgens met Sofie Svensson op 1,50m-niveau klasseerde. Een ander uithangbord voor de fokkerij van Hans is de Namelus R-zoon (New) Cuba Libre gebleken. Hij werd na een reeks behaalde successen als hunter onder Victoria Colvin, in 2018 in Amerika uitgeroepen tot USEF National Horse of the Year. Ook hij is een kleinzoon van Jolaris.

Een van de fokproducten die op het hoogste niveau presteert, is de door Sanne Thijssen en Bart Bles gereden Tangelo van de Zuuthoeve-zoon Expert.

Meerdere stammen

Meer dan veertig fokproducten, gefokt uit verschillende stammen, presteerden al op 1,30m-niveau of hoger. Hoewel de meeste successen met de lijn van Jolaris zijn behaald, zijn ook andere stammen tot bloei gekomen bij de fokker in het West-Brabantse Strijbeek. “Zo zijn we een stam begonnen met de Harmonie-dochter Onita, die had ik als veulentje via inruil verkregen. Haar vader was een tuigpaardhengst en ik ben er altijd wel gek van geweest om daar vervolgens een goed gebruikspaard uit proberen te fokken. De drang die tuigpaarden hebben, dat kan je ook goed in de spring- en dressuursport gebruiken. Daar komt bij dat ik altijd alleen hele mooie tuigpaarden heb willen hebben. Ik dekte Onita driemaal met de Libero H-zoon Niagara en dat leverde ons onder andere de merrie Ulen op.”

Deze apart fokkende merrie presteerde zelf op 1,30m-niveau en bracht bij De Roover maar liefst zeven nakomelingen op rij die in de internationale sport op

INTERNATIONALE SPORTPAARDEN

Uit de fokkerij van Hans de Roover zijn al een heel stel internationale springpaarden voortgekomen. Zo fokte de KWPN Fokker van het Jaar 2022 uit meerdere stammen onder meer:

- **Expert** (v.Tangelo van de Zuuthoeve) ISP 1,60m met Bart Bles
- **Captain** (v.Unaniem) ISP 1,60m met Zuzanna Gowin
- **Cocq A Doodle** (v.Tolan R) ISP 1,60m met Molly Ashe
- **Ephonie** (v.Vingino) ISP 1,50m met Jamie Wingrove
- **Cupido** (v.Unaniem) ISP 1,50m met Sofie Svensson
- **Destenation** (v.Vingino) ISP 1,50m met Tim Lips
- **Chief** (v.Unaniem) ISP 1,50m met Niels Bruynseels
- **Easy** (v.Ultimo) ISP 1,50m met Yasser Al Sharif
- **Temptation** (v.Mermus R) ISP 1,50m met Jessica Timgren
- **Jupiler** (v.Cosun) ISP 1,45m met Amke Bekhuis
- **Champ** (v.Verdi) ISP 1,45m met Bruno Laine
- **Boemerrang** (v.Namelus R) ISP 1,45m met Jeroen Dubbeldam
- **Earl** (v.Namelus R) ISP 1,45m met Joaquin Tinao Perez-Miravete
- **Gold** (v.Vainqueur) ISP 1,45m met Lauren Myers
- **Gullit HBC** (v.Cantos) KWPN-hengst & ISP 1,45m met Ernesto Canseco
- **Fascination** (v.Vingino) ISP 1,45m met Carolina Aresu Garcia
- **Zip** (v.Trior R) ISP 1,45m met Federico Colombari
- **Blanez** (v.Unaniem) ISP 1,45m met Jamie Winning
- **Brightly** (v.Tolan R) ISP 1,45m met Tara Gallagher Couch
- **Dedijtje** (v.Cavalier) ISP 1,45m met Katerina Malkova
- **C’Est La Vie** (v.Namelus R) ISP 1,45m met Alessandro Orlandi
- **Oerend Hard HBC** (v.Jukebox) KWPN-hengst

Begin dit jaar werd uit eigen fokkerij de Jukebox-zoon Oerend Hard HBC met 80 punten ingeschreven bij het KWPN.

Sandra Nieuwendijk

1,40m-niveau of hoger hebben gepresteerd. Zo fokte hij uit Ulen de internationale 1,50/1,60m-paarden Cocq A Doodle (v.Tolan R) en Destenation (v.Vingino). “Ulen fokte echte karakterpaarden. Haar eerste nakomeling was de Tolan R-nakomeling Accession, die kwam als jong paard bij Anne van Vulpen terecht. Zij kreeg haar te rijden aan het einde van het jaar dat Accession vijf jaar was. In januari begonnen ze met 80cm-parcoursjes en in augustus dat jaar deden ze al mee bij de zesjarigen in Ermelo. Later ging ze met Anne nog eens over een muur van 2,10m, toen zei Anne dat ze ‘eindelijk eens haar been eraan kon houden’”, lacht Hans die al menigmaal vuurvreters heeft gefokt. “De nakomelingen van Ulen waren altijd goed te verkopen en we hebben er heel wat aan Mario Everse verkocht, die is er ook goed mee geweest. Cocq A Doodle heeft geweldig gesprongen in Amerika en won daar in een half jaar tijd 180.000 dollar. Zij is later door Alan Waldman voor de fokkerij teruggehaald. Ulen was een merrie met een heel eigen, eenkennig karakter. Ze was de grote favoriet van mijn dochter Mariëtte. Helaas is ze dit jaar, drachtig van Oerend Hard, overleden.”

Jonge hengsten

Hoe ziet de regerende Fokker van het Jaar de verdere toekomst? “Ik maak me wel zorgen over verschillende dingen, zoals de huidige ontwikkelingen met ICSI en embryotransplantatie, waarbij voornamelijk oudere fokdieren ingezet worden. Ik denk dat we daardoor veel potentieel laten lopen. Ook omdat de jonge hengsten te weinig kans krijgen. Dat vind ik jammer. Ik durf gerust gelijk twee merries bij een jonge hengst te doen, dan weet je gelijk een beetje hoe zo’n hengst fokt. Voor komend jaar hebben we merries drachtig van hengsten als Napardi, Notting Hill JL, Newmarket VM, Tiger van ‘t Ruytershof en natuurlijk Oerend Hard. We kijken er echt weer naar uit. Voor mij hoeft een goede fokhengst niet op 1,50m- of 1,60m-niveau te gaan springen, als ik zijn manier van springen maar goed vind. Daar kijk ik naar.”
In totaal verwacht familie De Roover komend jaar elf veulens, afstammend van onder meer ook La Costa ES, Kallas en Lord of Farming HS. “Qua hengstenkeuzes volg ik altijd mijn gevoel. Jonge hengsten heb ik altijd graag de kans gegeven. Ik ben ervan overtuigd dat je met jonge hengsten het snelste vooruit kan gaan, dat heb ik ook gezien bij de varkens en koeien. Ik kies graag voor jonge hengsten met veel uitstraling en een prestatie- en predicaatrijke moederlijn. Dan sla je niet snel de plank mis. En daar komt bij dat ook het kostenplaatje een stuk gunstiger is met jonge hengsten.”
Ook jongste dochter Christel deelt die mening. “We zijn niet alleen voorstander van het gebruik van jonge hengsten, maar ook van het fokken uit de biologische moeders. De opvoeding van de merries vinden wij heel belangrijk, zij geven veel mee aan het veulen. We laten hier op het erf de merries en veulens altijd los naar de wei en terug naar de stal lopen, daar leren de veulens heel snel van. Het is mooi om te zien hoe de moeders de veulens daarin opvoeden, de moeder moet het goede voorbeeld geven en ze geeft qua karakter veel mee aan de nakomelingen. Bij draagmoeders is dat toch anders, terwijl de karakters juist doorslaggevend zijn in de sport later.”

Boerenwijsheid

Hans is daarnaast van mening dat jonge merries over het algemeen beter fokken dan oudere merries. “De eerste fokproducten uit een merrie zijn toch vaak de beste. Sommige fokkers zetten oudere merries na hun sportcarrière in voor de fokkerij, maar vaak hebben die merries als sportpaard al zoveel energie gegeven, dat ze in de fokkerij niet zoveel meer te bieden hebben. Bij menselijke atleten zie je ook vaak dat topsporters moeite hebben om daarna nog zwanger te worden, dat is geen toeval denk ik. De fokkerij is de laatste jaren enorm vercommercialiseerd. Er worden nu torenhoge prijzen betaald voor embryo’s en veulens, maar ik moet nog maar zien hoeveel dat ons echt gaat brengen. Er zijn veel dure veulens waar je nooit meer wat van hoort.”
En er zijn meer zaken die de fokker zorgen baren. “De fokkerij was altijd bij de boeren weggelegd en het is enorm zonde dat dit verloren gaat. Die boerenwijsheid, dat heeft ons als fokkers veel gebracht. Ik zeg niet dat ik de wijsheid in pacht heb, maar ik probeer wel de fokkerij met nuchter verstand en gevoel te benaderen. Daar komt bij dat er tegenwoordig veel agrarische grond verloren gaat en daardoor wordt het voor nieuwe fokkers zónder eigen land bijna onmogelijk gemaakt. Dat zijn wel dingen waar ik me zorgen over maak. Net zoals de hele kwestie rond het welzijn, daarin hoeven we niet voorop te lopen, maar wel met de muziek meegaan.” De nuchtere selectie van familie De Roover heeft hen geen windeieren gelegd. De meeste fokproducten verlaten het Strijbeekse boerenerf als veulen, al weerhoudt dat de fokker niet van het maken van minder-commerciële keuzes.

> “Er worden nu torenhoge prijzen betaald voor embryo’s en veulens, maar ik moet nog maar zien hoeveel dat ons echt gaat brengen.”

Op het familiebedrijf Stal de Roover houdt Hans zich bezig met fokkerij, opfok, inseminatie, geboortebegeleiding en het trainen van jonge paarden.

Eigen visie

Zo verscheen dit jaar de apart gefokte Phoenix op de eerste bezichtiging. Een zoon van de zelfgefokte springhengst Gullit HBC uit een moeder van Sir Oldenburg x Cambridge Cole. “Dat vinden wij mooi”, vertelt de fokker enthousiast. “Ik weet ook wel dat de telefoon stil blijft als je zo’n paard gaat adverteren, maar dat maakt hem niet minder waardevol. Ik laat me in mijn fokkerij nooit leiden door commercie, ik maak mijn keuzes als ik denk dat het een goed gebruikspaard kan opleveren. Zo was dat ook met Phoenix, waarvan we overigens ook al een volle zus hebben. Deze La Larda sprong als driejarige voor 80 punten op de keuring, slaagde als springpaard voor de IBOP en liep in de VSN-finale. Bovendien was ze als veulen al kampioen. Dat is óók fokkerij, het gaat niet om het bijeenbrengen van grote namen.”

De moeder van Phoenix, de Sir Oldenburg-dochter Elarda is een veelzijdige merrie. “Ik had haar moeder van Cambridge Cole destijds met Sir Oldenburg laten dekken met als doel een dressuurpaard te fokken. Maar op een gegeven moment probeerden we Elarda te laden en sprong ze zó over de platte kar. Wéér geen dressuur- maar wel een springpaard, besefte ik me. Haar eerste nakomeling van de dressuurhengst Etoile was net zo, die sprong als tweejarige het beste van de hele jaargang en heeft daarna in het 1,30m gesprongen. Die verkocht ik als jong paard aan Alan Waldman. Met dat tuigpaardenbloed erachter krijg je echt instelling in de paarden”, lacht de fokker.

Verkiezing

Afgelopen augustus vormde de verkiezing tot Fokker van het Jaar een emotioneel moment voor Hans de Roover, die naar eigen zeggen al een tumultueus leven achter de rug heeft. In Ermelo werd zijn fokkerij en daarmee zijn levenswerk gewaardeerd met een welverdiende oeuvreprijs. “Het was geweldig om dat te mogen meemaken, samen met mijn partner Annette, de kinderen en de kleinkinderen. Van tevoren had ik tegen Annette gezegd dat ze niet mee hoefde naar Ermelo, omdat we er geen lange dag van zouden maken, maar dat liep helemaal anders. Het was een moment om nooit meer te vergeten. We hebben er hard voor gewerkt en ook het geluk gehad dat onze fokproducten bij de juiste mensen de kans hebben gekregen, want dit succes kan je niet in je eentje bereiken. Ik heb altijd mijn eigen visie gehad, maar ook veel geluisterd en gekeken. Zo komen we altijd graag naar de keuringen, om de paarden te vergelijken met anderen. We zijn het heus niet altijd eens met de jury, maar het is wel een belangrijk meetmoment. Want alleen door kritisch te blijven, ga je vooruit”, aldus Hans de Roover. •